

SEVERIN ŠALI

DOLENJSKA NOČ

Nad Krko so vrbe sklonile
se v tiho zasanjano noč
in mehko, ko da bi prosile,
mežikajo lučke iz koč.

Že mesec žari nad gorami,
v spomine smo davne zajeti,
stvari zdaj živé, vsi predmeti
so v dobrem pogovoru z nami.

Na polju seména zorijo
in veter prinaša vonjavo
od zemlje zorane; bežijo
že bele meglé nad planjavo.

Zdaj fantje so v zboru zapeli
dekletom pod okni na vasi.
Toplo smo nocoj zaživali,
mladostni se vračajo časi.

SEVERIN ŠALI

PRIJATELJU, KO JE UMIRAL ...

In bil je dan, kakor so mnogi drugi,
poletni dan, poln sonca in vročine,
oblački jadrani so čez planine,
nemirno potok žuborel je v strugi.

Šumel je gozd, se kregali vaščani,
prinašal veter vonj je od otave,
pastir je vriskal, mukale so krave,
po cesti šli in peli so cigani.